

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. P. 2014-06-09 SKUNDO**

2014 m. rugpjūčio 19 d. Nr. S-153 (7-109/2014)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininko
komisijos narių

Stepono Vytauto Jurnos
Lauros Milašiūtės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės
Editos Veršėlienės
Linos Vosylienės
Jūratei Dalmantaitei

sekretoriaujant
šalims nedalyvaujant

2014 m. liepos 15 d. posėdyje išnagrinėjusi R. P. (toliau – Pareiškėjas) 2014-06-09 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2014-05-19 sprendimo Nr. 68-95, n u s t a t è:

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Panevėžio apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Panevėžio AVMI) 2014-03-26 sprendimą Nr. FR0682-157, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti 12868 Lt gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 589,20 Lt valstybinio socialinio draudimo (toliau – VSD) įmokas ir 4949 Lt privalomojo sveikatos draudimo (toliau – PSD) įmokas. Inspekcija atleido Pareiškėją nuo 6163,14 Lt GPM delspinigių ir 2102,77 Lt PSD įmokų delspinigių.

Panevėžio AVMI atliko Pareiškėjo mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo mokesčinį patikrinimą: gyventojų pajamų mokesčio (toliau - GPM) už laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2009-12-31, VSD įmokų už laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2009-12-31 ir PSD įmokų už laikotarpį nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31.

Pareiškėjas 2008-2009 m. vykdė individualią veiklą, įsigijęs verslo liudijimus „Statybinių dailidžių ir stalių dirbinių, medinės taros, kitų medienos gaminių, čiužinių gamyba, remontas“ (x) (ST) (EVRK klasės 16.22-16.24; 31.03; įeina į EVRK klases 16.29; 32.99; 33.19) ir „Medienos ruošą, malkų gamybą, medienos ruošos paslaugų veiklą, įskaitant rąstų vežimą miške (x) (įeina į EVRK klases 02.20; 02.40).

Minėtu laikotarpiu iš šios veiklos Pareiškėjas gavo pajamas iš UAB „L1“ ir UAB „S1“. Nustatyta, kad Pareiškėjas UAB „S1“ teikė medinių padėklų gamybos paslaugas, UAB „L1“ – pardavė savo gamybos malkas ir teikė malkų gamybos paslaugas.

Tarp Pareiškėjo ir UAB „L1“ 2008-11-04 sudaryta pirkimo-pardavimo sutartis Nr. 66 (toliau – Sutartis). Pagal Sutarties 1.2 punktą, Pardavėjas (Pareiškėjas) įsipareigoja pagaminti (suskaldyti, sukrauti į sukaltus konteinerius) iš Pirkėjo (UAB „L1“) pateiktos žaliavos malkas arba parduoti jau paruoštą produkciją iš Pardavėjo žaliavos. Pagal sutarties 1.1 punktą, Pardavėjas įsipareigoja perduoti jam priklausančias sutartyje nurodytas prekes ir atlikti paslaugas Pirkėjui, o Pirkėjas įsipareigoja priimti šias prekes ir paslaugas ir sumokėti už jas Pardavėjui.

Remiantis Pareiškėjo pateiktais Prekių (paslaugų) pirkimo-pardavimo kvitais, nustatyta, kad 2008–2009 m. laikotarpiu Pareiškėjas UAB „L1“ (toliau – Bendrovė) pardavė prekes (uosio, ažuolo, beržo malkas) ir teikė malkų bei kito biokuro gamybos paslaugas, vykdydamas individualią veiklą pagal minėtus verslo liudijimus. Nuo 2008-11-04 iki 2008-12-31 Pareiškėjas perdavė prekių (savos gamybos malkų) ir atliko malkų gamybos paslaugų už 89642 Lt.

Bendrovė 2008 m. Pareiškėjui išmokėjo 29832 Lt, o 2009 m. – 59810 Lt.

Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu deklaravo tokias pajamas iš veiklos pagal verslo liudijimus: 2008 m. – 60108,32 Lt, 2009 m. – 35490 Lt.

Patikrinimo metu, įvertinus Pareiškėjo vykdytą veiklą, padaryta išvada, kad ši veikla atitinka Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 73-3085) (toliau – GPMĮ) 2 str. 7 dalyje apibrėžtus individualios veiklos požymius – savarankiškumą, tęstinumą, versliškumą (sieki gauti ekonominės naudos).

Inspekcija nurodė, kad Bendrovė deklaravo vykdomi medienos, statybinių medžiagų ir sanitarinių įrenginių didmeninę prekybą. Bendrovės pakartotinio mokestinio patikrinimo metu, įvertinus išdėstytas faktines aplinkybes bei surinktus įrodymus, nustatyta, kad Bendrovė vykdė ne tik minėtą deklaruotą veiklą, bet taip pat malkų ir kito biokuro gamybą. Kadangi samdomų darbuotojų malkų, uždegimo pagaliukų, medžio anglies gamybai Bendrovė neturėjo, todėl šias paslaugas jai teikė Pareiškėjas ir kiti fiziniai asmenys, įsigiję verslo liudijimus „Statybinių dailidžių ir stalių dirbinių, medinės taros, kitų medienos gaminių, čiužinių gamyba, remontas“ (x) (ST) (EVRK klasės 16.22-16.24; 31.03; įeina į EVRK klases 16.29; 32.99; 33.19) ir „Medienos ruoša, malkų gamyba, medienos ruošos paslaugų veikla, įskaitant rąstų vežimą miške (x) (įeina į EVRK klases 02.20; 02.40). Bendrovė Pareiškėjui ir kitiems asmenims, kurie gamino malkas ir kitą biokurą, tiekė žaliavinę medieną bei pakavimo medžiagas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) savo 2012-08-08 sprendime Nr. S-136 (7-112/2012) yra konstatavusi, jog, atsižvelgiant į EVRK 2 red. Įvadinių taisyklių 2 priede išdėstytas nuostatas, Bendrovė vykdė užsakomąją veiklą ir jai priklausė pagrindinės žaliavos, todėl laikytina, kad Bendrovė realiai vykdė gamybinę veiklą. Dėl šios priežasties Pareiškėjas ir kiti fiziniai asmenys, įsigiję minėtus verslo liudijimus su žyma (x) nurodytoms veiklos rūšims, neturėjo teisės parduoti savo gamybos prekių ir teikti paslaugų Bendrovei, kurios faktiškai vykdoma veikla (malkų ir kito biokuro gamyba) sutapo su verslo liudijimuose nurodyta veikla, o Bendrovės išmokėtos sumos fiziniams asmenims negalėjo būti priskirtos gyventojų pajamoms iš veiklos pagal verslo liudijimą. Komisija be kita ko nurodė, jog vien tai, kad tam tikrais atvejais asmeniui gali būti neleidžiama paslaugų teikti, veikiant pagal verslo liudijimą, dar nereiškia, jog tas asmuo pripažintinas kaip nevykdęs individualios veiklos apskritai. Nustačius, kad fiziniai asmenys paslaugas Bendrovei teikė vykdydami individualią veiklą, jų gautos pajamos priskirtinos B klasės pajamoms, nuo kurių, remiantis GPMĮ 25 str. 1 dalimi, GPM privalo deklaruoti, apskaičiuoti ir sumokėti pats nuolatinis Lietuvos gyventojas ar jo įgaliotas asmuo.

Panevėžio AVMI konstatavo, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-11-19 nutarimu Nr. 1797 „Dėl verslo liudijimų išdavimo gyventojams taisyklių“ patvirtintose

„Verslo liudijimų išdavimo gyventojams taisyklėse“ nurodyta, kad veiklos rūšims, pažymėtoms (x), verslo liudijimas nesuteikia teisės parduoti savo gamybos prekių ir teikti paslaugų įmonei ar kitam juridiniam asmeniui, jeigu veiklos, kuria gali būti verčiamasi turint verslo liudijimą, rūšis yra viena iš veiklos, kuria verčiasi įmonė ar kitas juridinis asmuo, rūšių.

Dėl nurodytų priežasčių Pareiškėjui buvo apskaičiuoti 6163,14 Lt GPM delspinigiai, 2102,77 Lt PSD įmokų delspinigiai, paskirta 50 proc. 181 Lt VSD įmokų pagrindinei pensijos daliai bauda, 50 proc. 114 Lt VSD įmokų papildomai pensijos daliai bauda, 10 proc. 1287 Lt GPM bauda ir 495 Lt PSD įmokų bauda.

Centrinis mokesčių administratorius nurodė, jog mokestinis ginčas vyksta dėl to, ar pagrįstai Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjo 2008-2009 m. gautos pajamos iš UAB „L1“ yra ne iš veiklos pagal verslo liudijimą, bet priskirtinos prie individualios veiklos ir dėl to apskaičiuotų mokesčių ir su jais susijusių sumų pagrįstumo.

Sprendime nurodyta, jog du savarankiški ūkio subjektai – Bendrovė ir Pareiškėjas, vykdančios individualią veiklą, įsigijęs verslo liudijimus, sudarė rašytinę pirkimo-pardavimo sutartį dėl malkų gamybos ir pardavimo. Pareiškėjas 2012-11-27 paaiškinime nurodė, kad verslo liudijimus įsigijo savo lėšomis. Malkų, uždegimo pagaliukų gamybos paslaugas Bendrovei atliko S. A. priklausančiose patalpose. Į veiklos vykdymo vietą nuvykdavo savo transportu, kuro išlaidų niekas nekompensuodavo. Kas nustatė paslaugų kainas, nepamena. Darbo laiko ir kitų darbo sąlygų Bendrovė nenustatinėjo. Malkas skaldė ir iš savo medienos, ir iš Bendrovės. Įrankius Pareiškėjas turėjo pats, įsigijo savo lėšomis. Atlikęs darbus, išrašydavo prekių (paslaugų) pirkimo-pardavimo kvitus. Pinigus gaudavo pagal prekių (paslaugų) pirkimo-pardavimo arba pinigų išmokėjimo kvitus. Pareiškėjas taip pat nurodė, kad kalė padėklus pagal verslo liudijimus ir UAB „S1“.

Centrinis mokesčių administratorius, įvertinęs tai, kad UAB „L1“ faktiškai vykdyta veikla apėmė ir malkų bei kito biokuro gamybą, taip pat kad Pareiškėjas, įsigijęs verslo liudijimus, neturėjo teisės tiekti prekių ir teikti paslaugų įmonei, kurios faktiškai vykdoma veikla sutapo su verslo liudijimuose nurodyta veikla, nurodė, jog būtina įvertinti, ar Pareiškėjo teiktos paslaugos atitinka individualios veiklos sampratą pagal GPMĮ nuostatas ir formuojamą Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) praktiką.

Pagal GPMĮ 2 str. 7 dalį individuali veikla – savarankiška veikla, kuria versdamasis gyventojas siekia gauti pajamų ar kitokios ekonominės naudos per tęstinį laikotarpį. Ši veikla apima savarankišką bet kokio pobūdžio komercinę arba gamybinę veiklą, įskaitant tą, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą; savarankišką kūrybą, profesinę ir kitą panašaus pobūdžio savarankišką veiklą, įskaitant tą, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą; savarankišką sporto veiklą; savarankišką atlikėjo veiklą.

LVAT, aiškindamas GPMĮ 2 straipsnio 7 dalyje įtvirtintus individualios veiklos požymius, yra konstatavęs, jog vertinant, ar gyventojų veikla gali būti kvalifikuojama kaip individuali veikla, būtina nustatyti veiklos savarankiškumo, versliškumo, tęstinumo požymių ir tokios veiklos tikslo – ekonominės naudos siekimo – buvimą, taip pat tokios veiklos priskirtinumą įstatyme išvardytoms veiklos rūšims (pvz., 2006-06-16 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵-902/2006, 2008-12-12 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁷⁵-1613/08, 2009-02-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁴²-66/2009, 2009-04-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁴²-499/2009 ir kt.).

Savarankiškumas reiškia, kad gyventojas vykdydamas šią veiklą yra nepriklausomas, t. y. pats sprendžia su savo veikla susijusius klausimus, pats pasirenka veiklos kryptį, patiria veiklos išlaidas, gauna pajamas. Šis požymis padeda atriboti individualią veiklą nuo darbo teisinių santykių. LVAT 2006-10-20 sprendime administracinėje byloje Nr. A¹⁴-916/2006 yra pažymėjęs, kad GPMĮ prasme savarankiška laikytina tokia veikla, kurią vykdydamas asmuo veikia savo valia ir nuožiūra, nepriklausomai nuo kitų asmenų ir iš kurios tiesiogiai gauna pajamas. Savarankiškai veikdamas fizinis asmuo pats sprendžia su savo veikla susijusius klausimus, pats investuoja (savo nuosavomis ar skolintomis lėšomis, turtu), dengia su veiklos

vykdymu susijusias išlaidas, paskirsto ir naudoja gautas pajamas (LVAT 2007-07-05 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁸-693/2007).

Pareiškėjo vykdytos veiklos savarankiškumą patvirtina Pareiškėjo paaiškinime išdėstytos aplinkybės: Pareiškėjas dirbo pats sau, veikė savo interesais, t. y. savarankiškai, dengė su veiklos vykdymu susijusias išlaidas, UAB „L1“ jų nekompensavo, pats sprendė su savo veikla susijusius klausimus, nebuvo pavaldus jo paslaugas perkančios Bendrovės vidinei tvarkai, jam nebuvo suteikiamos darbo priemonės, patalpas nuomojosi savo iniciatyva ir t. t.

LVAT ne kartą yra pažymėjęs, jog tokios veiklos vykdymo aplinkybės kaip nevienkartinis, nuolatinis sandorių sudarymas, jų skaičius, tęstinis jų sudarymo laikotarpis (pasikartojimas) sudaro pagrindą konstatuoti tokios veiklos tęstinumo požymį (pavyzdžiui, LVAT 2006-10-20 nutartis administracinėje byloje Nr. A¹⁴-916/2006; 2006-06-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵-902/2006, 2009-02-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁴²-66/2009, 2009-04-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁴²-499/2009). Byloje pateikti įrodymai (tiek Pareiškėjo 2012-11-27 paaiškinimas, tiek paslaugų pardavimo kvitai bei pinigų gavimą patvirtinantys dokumentai) pagrindžia, kad Pareiškėjo veikla buvo vykdoma tęstinį laikotarpį.

Sprendime taip pat pažymėta, kad visa veikla nuo pat jos vykdymo pradžios turi turėti tikslą gauti pajamų ar kitos ekonominės naudos (žr. LVAT 2006-06-16 sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁵-902/2006). Siekis gauti pajamų ar kitos ekonominės naudos per tęstinį laikotarpį reiškia, kad gyventojas tam tikrą laikotarpį pasikartojančiais sandoriais savo pajamas investuoja į veiklą, iš kurios nuolat uždirba pajamas, tikėdamasis gauti pelno. Nustatyta, kad Pareiškėjas gavo pajamas už teiktas malkų gamybos paslaugas, be to, pajamos tiek pagal verslo liudijimą, tiek už teiktas paslaugas UAB „L1“ sudarė didžiąją dalį jo gautų pajamų.

Taigi, padaryta išvada, kad Pareiškėjo veikla atitinka GPMĮ apibrėžtą individualios veiklos sampratą.

Pajamų mokesčio subjektas yra pajamas gavęs gyventojas (GPMĮ 3 straipsnis), objektas - gyventojų pajamos (GPMĮ 5 straipsnio 1 dalis), kurios pripažįstamos jų gavimo momentu, kai pajamos bet kokia forma faktiškai yra gaunamos arba kai bet kokia forma jos yra išmokamos (8 straipsnis). Prievolė apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti mokestį yra siejama su GPM objekto atsiradimu – faktišku pajamų išmokėjimo arba gavimo momentu. Gyventojų pajamos yra klasifikuojamos į A ir B klases pagal GPMĮ 22 straipsnį. Pagal šio straipsnio nuostatas individualios veiklos pajamos pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamos B klasės pajamoms, nuo kurių pajamų mokestį šio Įstatymo nustatyta tvarka deklaruoja, apskaičiuoja ir sumoka pats nuolatinis Lietuvos gyventojas arba jo įgaliotas asmuo iki kitų kalendorinių metų, einančių po to mokestinio laikotarpio, gegužės 1 dienos (GPMĮ 25 str. 1 dalis ir 27 str. 1 dalis).

Nustačius, kad Pareiškėjas, įsigijęs verslo liudijimus, neturėjo teisės teikti paslaugų UAB „L1“ ir kad vykdyta veikla atitinka individualios veiklos sampratą, sprendime konstatuota, kad pagrįstai dėl Pareiškėjo gautų pajamų iš minėtos įmonės (2008 m. – 29832 Lt, 2009 m. – 59810 Lt) apskaičiuoti mokesčiai ir su jais susijusios sumos.

Dėl Pareiškėjo skundo argumentų, jog malkų gamyba buvo vykdoma iš Pareiškėjo žaliavų, sprendime pažymėta, kad iš Pareiškėjo žaliavų buvo vykdoma tik dalis prekių gamybos. Prekių ir paslaugų kainų lentelėse prie 2008-10-31 pirkimo-pardavimo sutarties Nr. 66 nedviprasmiškai nurodyta, jog yra nustatoma kaina Sutarties objektui, pavyzdžiui „uosio malkos“, „ąžuolo malkos“ arba „malkų gamyba“, o tai leidžia daryti išvadą, kad buvo teikiama ir gamybos iš Bendrovės žaliavos paslauga, o ne vien tiekiamos prekės, pagamintos iš Pareiškėjo žaliavų. Taip pat ir Prekių (paslaugų) pirkimo-pardavimo kvituose tam tikrais atvejais yra pabrauktas žodis „prekių“ (išrašyta kvitų už 47952 Lt), o kitais atvejais „paslaugų“ (už 41690 Lt). Taigi, Pareiškėjo skundo teiginys, kad visa Pareiškėjo veikla buvo vykdoma iš Pareiškėjo žaliavų, pripažintas jo gynybine pozicija, siekiant sukurti nagrinėjamos

situacijos neatitikimo Inspekcijos nurodytiems apskaičiavimo pagrindams įspūdį. Be to, sprendime nurodyta, kad Pareiškėjo veiklos pobūdis – paslaugų teikimas ar prekių tiekimas, nedaro įtakos Pareiškėjo pajamų kvalifikavimui, nes verslo liudijimas su žyma (x) nesuteikia teisės parduoti savo gamybos prekių ir teikti paslaugų įmonei arba kitam juridiniam asmeniui, jeigu veiklos, kuria gali būti verčiamasi turint liudijimą, rūšis yra viena iš veiklos, kuria verčiasi įmonė arba kitas juridinis asmuo, rūšių. Todėl padaryta išvada, jog Pareiškėjo skunde išdėstyti argumentai nepaneigia mokesčių administratoriaus nustatytų faktinių aplinkybių bei dėl to apskaičiuotų mokesčių prievolių pagrįstumo.

Centrinis mokesčių administratorius pripažino, jog Pareiškėjas mokesčių įstatymus pažeidė ne dėl savo kaltės, t. y. Pareiškėjas galėjo ir nežinoti realaus UAB „L1“ vykdomos veiklos pobūdžio, kuris faktiškai konstatuotas mokesčių administratoriui atlikus Bendrovės kontrolės procedūras 2011 m., todėl yra pagrindas atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų 6163,14 Lt GPM delspinigių ir 2102,77 Lt PSD įmokų delspinigių dėl kaltės nebuvimo pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą.

Sprendime taip pat pažymėta, kad, vadovaujantis MAĮ 141 str. 2 dalimi, nuo baudos atleidžiama tik tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis įskaitytas ir (arba) priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas MAĮ nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas. Centrinis mokesčių administratorius neturėjo duomenų apie aukščiau nurodytas aplinkybes, todėl atleidimo nuo baudos klausimo nenagrinėjo.

Pareiškėjas su skundžiamu sprendimu nesutinka ir prašo Komisijos jį panaikinti.

Pareiškėjas, neginčydamas faktinių bylos aplinkybių, nurodo, jog jis nežinojo, kad jo ir UAB „L1“ veikla galimai sutapo. Ši aplinkybė buvo nustatyta tik specialistų pagalba, todėl jis neprivalo mokėti papildomai apskaičiuotų mokesčių.

Pareiškėjas nurodo, jog gyventojas individualią veiklą gali vykdyti arba nustatyta tvarka ją įregistruoti, arba įsigijęs verslo liudijimą, iš anksto sumokėdamas fiksuoto dydžio pajamų mokestį. Pareiškėjas pasirinko ir vykdė veiklą pagal verslo liudijimą ir iš savo medienos pagamintas malkas pardavė UAB „L1“, kuri tik supirkinėjo malkas iš jų gamintojų ir perparduodavo. Pareiškėjo nuomone, tai yra komercinė, o ne gamybinė veikla. UAB „L1“ net darbuotojų neturėjo gamybinei veiklai vykdyti. Pareiškėjas už gautas pajamas pagal verslo liudijimus mokestį jau yra sumokėjęs, todėl jam nepagrįstai yra apskaičiuoti papildomi mokesčiai.

Pareiškėjui nežinomas Komisijos sprendimas, kuriuo remiasi centrinis mokesčių administratorius, todėl minėtame sprendime padarytos išvados Pareiškėjo atžvilgiu neturi prejudicinės galios, be to, jame nurodytos aplinkybės neatitinka Pareiškėjo situacijos, t. y. minėtame Komisijos sprendime nurodyta, jog visos pagrindinės žaliavos priklausė UAB „L1“, tuo tarpu Pareiškėjas malkas gamino iš savo medienos.

Iš bylos medžiagos matyti jog skundžiamas sprendimas tvirtintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjo apmokestinimo GPM, VSD įmokomis, PSD įmokomis ir paskirtų baudų pagrįstumo, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Pareiškėjas 2008–2009 m. laikotarpiu vykdė individualią veiklą pagal verslo liudijimą su žyma (x) ir teikė malkų gamybos paslaugas UAB „L1“, kuri faktiškai užsiėmė ta pačia veikla.

Taisyklių pastabose yra nurodyta, jog veiklos rūšys, pažymėtos žyma „(x)“, reiškia, jog verslo liudijimas nesuteikia teisės parduoti savo gamybos prekių ir teikti paslaugas įmonei ar kitam juridiniam asmeniui, jeigu veiklos, kuria gali būti verčiamasi turint verslo liudijimą, rūšis yra viena iš veiklos, kuria verčiasi įmonė ar kitas juridinis asmuo, rūšių.

Byloje neginčijamai nustatyta, kad Pareiškėjas vykdė GPMĮ 2 str. 7 dalyje nustatytus požymius atitinkančią individualią veiklą – malkų ir kito biokuro gamybą. Byloje taip pat yra nustatyta, jog UAB „L1“, kurios deklaruota veikla – medienos, statybinių medžiagų ir sanitarinių įrenginių didmeninė prekyba, faktiškai vykdė ir malkų bei kito biokuro gamybos

veiklą. Ši aplinkybė buvo nustatyta UAB „L1“ mokestinio patikrinimo metu bei patvirtinta Komisijos 2012 m. rugpjūčio 8 d. sprendimu Nr. S-136 (7-112/2012), kurio UAB „L1“ neginčijo, t. y. MAĮ nustatyta tvarka neapskundė. UAB „L1“ vykdė užsakomąją malkų ir kito biokuro gamybos veiklą ir įmonei priklausė visos pagrindinės žaliavos. Tokiais atvejais, remiantis 2007-10-31 Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės generalinio direktoriaus įsakymu Nr. DĮ-226 patvirtinto Ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus (EVRK 2 red.) (toliau – EVRK 2 red.) Įvadinių taisyklių 2 priedu („Gamybos procesą užsakančių (*outsourcing*) vienetų klasifikavimo taisyklės ir apibrėžimai“), daroma išvada, jog užsakovas (šiuo atveju UAB „L1“) vykdė gamybinę veiklą.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau nurodytas aplinkybes, taip pat sutikdama su centrinio mokesčių administratoriaus sprendime išdėstytais argumentais dėl Pareiškėjo vykdytos individualios veiklos požymių buvimo, konstatuoja, jog Pareiškėjas, 2008–2009 m. laikotarpiu vykdęs individualią veiklą pagal verslo liudijimą su žyma (x) ir teikęs malkų ir kito biokuro gamybos paslaugas UAB „L1“, kuri faktiškai užsiėmė ta pačia veikla, pažeidė Taisyklių nuostatas. Todėl Pareiškėjo iš minėtos įmonės gautos pajamos (2008 m. – 29832 Lt, 2009 m. – 59810 Lt) pagrįstai apmokestintos kaip individualios veiklos pajamos ir jam papildomai apskaičiuotas mokėtinas GPM, VSD įmokos, PSD įmokos bei paskirtos su jais susijusios baudos.

Pareiškėjas skunde nurodė, jog malkas gamino iš savo medienos, tačiau kaip yra nurodęs savo 2012-11-27 paaiškinime Panevėžio AVMI: „malkas skaldė ir iš savo medienos, ir iš įmonės“. Dėl šių Pareiškėjo argumentų Komisija pažymi, jog Pareiškėjo pajamoms kvalifikuoti neturi reikšmės aplinkybė, kad dalį malkų Pareiškėjas gamino iš savo medienos ir pardavė kaip prekes, o dalį – iš UAB „L1“ ir pardavė kaip paslaugas. Kaip nurodyta aukščiau, verslo liudijimas su žyma (x) nesuteikia teisės parduoti savo gamybos prekių ir teikti paslaugų įmonei ar kitam juridiniam asmeniui, jeigu veiklos, kuria gali būti verčiamasi turint verslo liudijimą, rūšis yra viena iš veiklos, kuria verčiasi įmonė ar kitas juridinis asmuo, rūšių.

Komisija taip pat pažymi, jog mokestis yra objektyvi prievolė, todėl nepriklauso nuo to, ar Pareiškėjas žinojo apie tai, kad UAB „L1“ faktiškai vykdė tą pačią veiklą, ar ne. Skundžiamame sprendime mokesčių administratorius atsižvelgė į tai, kad Pareiškėjas apie daromą pažeidimą galėjo ir nežinoti, todėl atleido jį nuo apskaičiuotų delspinigių. Taip pat atkreiptas Pareiškėjo dėmesys į tai, kad atleidimo nuo paskirtos baudos klausimas nebuvo nagrinėtas dėl to, kad pagal MAĮ 141 str. 2 dalį nuo baudos atleidžiama tik tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis įskaitytas ir (arba) priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas yra atidėtas arba išdėstytas.

Komisija, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundą, konstatuoja, jog skundžiamas sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, todėl nėra pagrindo jo naikinti.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2014-05-19 sprendimą Nr. 68-95.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnį mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, Vilnius). Skundas teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą dėl mokestinio ginčo taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkas

Steponas Vytautas Jurna

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Edita Veršeliene

Lina Vosyliene